

i Berørelse med Havet. Landvæsencommissionsionerne ere tværtimod i Forhold, der meget ligne dem, hvorom der her er Tale, den competente Autoritet; hvor der saaledes er Tale om Inddæmninger, har Vedkommelsen af hele Forholdet altid været overdraget til dem, og det er jo netop Sager, der begynde, hvor Landet hører op, og gaae ud i Havet. Der hører paa ingen Maade nogen særlig Sagkundskab til at behandle disse Spørgsmaal, thi det kommer ikke an paa at bedømme Søjforhold, men kun paa at undersøge det, som enhver praktisk dygtig Mand med Fethed vil kunne dømme om; de factiske Oplysninger, der skulle tilveiebringes, hvem der saa skal bedømme Forholdet, maae tilveiebringes ved at undersøge de locale Forhold og deraf udbrage Slutninger, som neppe ville være saare vanskelige; thi det er de tidligere Virkninger af Havet, der afgive det slaaende Bewiis for, hvilke Tendenser Havet har, og hvilke Farer der kunne være at befrygte. Paa den anden Side troer jeg, at det med Hensyn til Habiliteten vilde være betænkeligt at udtage Mændene af de nærmest Boende, og den sidste ærede Taler (Nørgaard) vil vistnok ved nærmere Overveelse være den, som vil have den allerstørste Betænkelighed ved saaledes at gjøre de nærmeste Beboere til Souverainer i saa Henseende, da det er at befrygte, at de ville tillægge Eiendoms-hensynet en altfor stor Overvægt og miskjende den Betydning, som det for andre Medborgere kan have at benytte Forstrandens Produkter uden derved at gjøre nogen Skade. Hvad det andet Punkt angaaer, Beføsteligheden nemlig, da har man jo netop indrettet Landvæsencommissions-Institutionen saaledes, at den skulde være en billig Institution, hvortil jo kommer, at naar der er flere Naboer, som i den omhandlede Henseende have de samme Interesser, hvad jo ordentligviis vil være Tilfældet, kunne de faae Sagen undersøgt og paa kjendt ved een og samme Forretning, saaledes at Diæter og Reiseomkostninger, der kunne tilfalde Landvæsencommissairerne, blive at fordele imellem Mange; troer man ikke, at dette tilstrækkeligt fremgaaer af Loven, skulde jeg ikke have Noget imod et Endringsforslag, der stillede det udenfor al Tvivl. Dertil kommer, at det paa ingen Maade er Hensigten at

ville gjøre denne Afgang altfor let; den bør kun gives dem, der have en virkelig Interesse i saa Henseende. Derfor forekommer det mig, at den sidste ærede Taler er i stor Modsigelse med sig selv, naar han ønsker, at Loven ikke let skal bringes til Anvendelse til Skade for Sandgraverne — for at bruge et kort Udtryk — og dog foretrækker Udvalgets Forslag; thi den større Beføstelighed, der vil blive en Følge af Regeringsudkastet, er tildeels foreslaaet netop af Hensyn til, at denne exceptionelle Netsbeskyttelse kun skal kunne fordres af dem, der have en virkelig Interesse i saa Henseende. — Jeg kan altsaa ikke erkjende, at det skulde kunne frembyde nogen Betænkelighed at benytte Landvæsencommissionsionerne; ialtsald vil den være mindre her end i mange andre Forhold, som de skulle afgjøre; de allerfleste Tilfælde, i hvilke man tyer til Landvæsencommissionsionerne, ere saadanne, hvor Vedkommende søge at hævde en utvilsom Ret; medens der som sagt her er Tale om en aldeles exceptionel Netsbeskyttelse. Alle de Medlemmer, der mene, at Loven kun bør kunne komme til Anvendelse, hvor der er en virkelig paatrængende Nødvendighed tilstede, bør altsaa stemme for Udkastet og imod Endringsforslagene. Af de anførte Grunde har jeg ikke fundet mig foranlediget til at stille Underendringsforslag til Udvalgets Forslag. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at naar der siges i § 2 i Udvalgets Forslag, at denne nye Institution kun skal indføres, hvor Forholdene maatte gjøre det fornødent, seer jeg ikke, hvem der skal afgjøre dette. Dersom dette Forslag bliver Lov, seer jeg ikke, hvorledes man skal kunne komme ud over dette Spørgsmaal. Resultatet vil let blive, at man hele Landet over, i alle Sogneforstænderstaber og Communalbestyrelser, vælger disse Personer, og det vilde dog være en stor Katterlighed saaledes at vælge Personer, om hvilke man maatte antage, at de aldrig vilde komme til at fungere. Vilde man derimod først foretage Valg, efterat Klager vare fremkomne, vilde derved opstaae den betydelige Ulempe, at Dommerne først bleve valgte, efterat der var reist en særlig Sag, hvilket jo paa ingen Maade vilde være at anbefale. Det vil sees, at Udvalget i det Hele taget har fulgt Anordningen